

☉ Dve správy zo Šúru

V lete roku 1987 a 1988 sa v Šúre konali tábory ZO 13 (Základná organizácia 13 Spolku ochrancov prírody a krajiny) a Stromu života. Mladí ľudia bývali v priestoroch Biologickej stanice PrF UK, cez deň pracovali a popoludní a večer mali táborový program. Cez deň kopali kanál – menili Blahutov odvodňovací a časom zanesený kanál na zavodňovací, aby priviedli vodu do vysychajúceho Šúru. Cez deň horúčava, komáre, krompáče, lopaty, 2 metrová trstina, bahno, jeden deň pocit z kusa dobre vykonanej práce, druhý deň na tom istom mieste zosunutá hlina, pot, mokro...Popoludní a večer zážitkové hry a programy, spoznávanie seba a druhých.

Výsledok: Počas 4 letných turnusov a pár ďalších víkendov sa podarilo „Blahuták“ nájsť, vykopať a sfunkčniť. Veľa účastníkov siahlo na dno svojich síl, ale našlo seba a silné priateľstvá. „Myslím si, že keby sme v tom čase neprivedli vodu do Šúru, proste by vyschol...“, vraví Hana Zemanová (Volková), ktorá tábory spoluorganizovala a viedla.

Mladé rozlety 35/87. Ročník 1. 3 KČs, Ivana Miklodová, Foto Andrej Bán 1 300 metrov v bahne

„Rekonštrukcia vodohospodárskeho systému v Jurskom Šúre – nový tábor Stromu života. Mohli by sme povedať – lesa života. Tu sa totiž zachraňuje jeden celý les. Ak si niekto myslí, že sa ho taká „banalita“ netýka, sme povinní vyvieť ho z omylu. Stromy rastú pre ľudí a ľudia, okrem iného, aj pre stromy. A najmä – ľudia pre ľudí!“

Ako by sme inak nazvali článok o sebe? Pýtame sa táborníkov Stromu života, ktorí sa rozhodli dať vodu Jurskému Šúru.

...Nohami na pevnom bahne. Dva týždne s Repelentom, Hlavou proti múru, Z kaluže do blata, Lopatová show...Názov je len formalita. Podstatné je, že sme tu.

Bratislava je odtiaľto na dohľad. Keby niekto natiahol uši, počul by hukot áut vyrážajúcich za lákavým dobrodružstvom dovoleniek. Každý si chce užiť trošku prírody, ukradnúť si z nej kúsok pre seba. Možno sa práve šinú okolo Jurského Šúru a nevedie, že tento les trpí a potrebuje pomoc.“

Pod slovom šúr chápeme slatinné rašeliniská porastené jelšovým lesom s bohatými rastlinnými a živočíšnymi spoločenstvami. Vyskytuje sa v slovenskej časti Podunajskej nížiny. Najvýznamnejší je práve Šúr v Jure pri Bratislave – pozostatok najväčšej slatinnej jelšiny v Strednej Európe. Štátnou prírodnou rezerváciou sa stal v roku 1952, teda ešte pred vydaním zákona o ochrane prírody. Rezervácia pozostáva z pásma mokrých lúk a z Panónskeho hája, ktorý predstavuje suchomilnú dúbavu, jednu z posledných na Slovensku.“

*Na základe spomienok Hany Zemanovej, Stana Jendeka
a archívu ZO13 spracovala Marta Jendeková*